

Ivana Prokopová

Slunce na sněhu



SLUNCE NA SNĚHU

Ivana Prokopová

SLUNCE NA SNĚHU



NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Copyright © Ivana Prokopová, 2018
Cover © Lukáš Tuma, 2018
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2018

ISBN 978-7757-164-9

*Básníkem může být každý.
Stačí jen poslouchat Vesmír,
zachytit jeho slova a myšlenky
a napsat je ve verších.*

J. P.

VŠUDYBYL

Kdesi, kdysi, mezi ničím a čímśi,
uprostřed světa, jednoho léta,
žil, byl Všudybyl.

A protože už všude byl
a všechno viděl, o čem snil,
po nepoznaném zatoužil.

Nebylo včera, dnes a ani zítra toho dne
myšlenka Všudybyla napadne,
z ničeho nic si něco umane
poznané z nepoznaného že dostane.

A bloumá sem a zase tam,
odkudsi nikam chodí jen tak sám,
až našel v trní bílý růže květ,
zeptá se květu, zda by mohl přivonět.

Všudybyl náhle cítí nepoznaný cit
a s květem růže bílé chce se konejšit.

O lásce nepoznané počal snít,
všude chce být a všechno vědět,
všechno mít.

Však růže sevře z trnů objetí
a lapí Všudybyla vzápětí,
marně se snaží z trnů vymanit,
proč láska bolí, chtěl by pochopit.

Zašeptá tiše bílé růže květ:
„láska... může i zabít.“

MELODIE STROMŮ

Náhle přišel vítr z hor,
větve stromů se rozkývaly
a v údolí stínů jako sbor
svou píseň stromy zazpívaly.

Na cestě z hor slyšel ji Kdosi,
v údolí stínů na chvíli se zastavil,
melodii čistou jako kapka rosy
o které kdysi dávno snil.

V té písni bylo slunce žhavé,
rozpalující tváře kamenům do běla,
a kapky deště jako perly pravé,
pěna, co na hladině řeky ulpěla.

Byla tam krása jitra při svítání
a temno noci, mír a klid
a něha v tichém rozjímání,
ve hvězdách čistý jasný svit.

Byla tam vůně lučních květů,
kvetoucích z jara v údolí
a jemný vánek při motýlím letu,
vysoké skály a křídla sokolí.

Ten Kdosi splynul s melodií,
v pomalých krocích víří prach
a tóny tklivé v jeho srdci bijí
jak zvony světa na poplach.

Tak nechal plynout nekonečný čas,
v údolí stínů našel svůj klid,
prach z cesty setřel ze svých řas,
aby směl pomíjivost uchopit.

Usedl, opřen zády o vrásčitý kmen
statného stromu v údolí,
dal melodii na tisíce jmen,
krásnější není v širém okolí.

V údolí stromy tichou melodii pějí,
vítr se houpe v statných korunách
a tklivé tóny v melodii znějí
tak blízko, téměř na dosah.